

„1”

(SZENTHÁROMSÁG)

ATYA

SZŰZANYA

FIÚ

Kezdsnek nézzük rögtön az elsőt, amivel indítottuk a hierarchiák tárgyalását (mely a hétköznapiokban a legismertebb Hármasság felosztás), a SZENTHÁROMSÁGOT! Először is, mivel ez Vallási, Bibliai értékrend, nem lehet félresöpörni, igenis az egyik legismertebb, legfontosabb hierarchia, amivel foglalkozni kell!

Hogy részben igazoljuk egy másik Hármassággal a kapcsolatát (SZELLEM – LÉLEK – TEST), megjegyzem, ha keresztény ember keresztet vet, akkor ezt a következőképpen teszi:

1. Először a homlokát érinti meg (SZELLEM), ATYA,
2. utána (ha jól végzi) le kell vinnie a mozdulatot minimum a köldökhöz, vagy köldökhöz (vagy az alá) (TEST), FIÚ,
3. s végül jön a mellkasi rész, ahol általában a mozdulat a két vállat érinti (LÉLEK), SZENTLÉLEK.

Itt is látszik, hogy a LÉLEK szintjén (középen) „keresztelkedik”, irányt vált a mozdulat.

Ennél a hierarchiánál, ha keresztény tanításokat figyelembe veszem, akkor az Ő felsorolása így hangzik: ATYA – FIÚ – SZENTLÉLEK. (Igaz, hogy a tanítás SZENTLÉLEKET határoz meg, de az előzményekben már kitértünk rá, hogy ez lényegében a SZŰZANYA – t kell jelentse!) Ebből a felsorolásból és a hierarchia helyzetéből következően látható, érzékelhető, hogy nem a hierarchikus sorrendet, hanem a mozgás rendszerét követi! Ebből az az észrevétel következik, hogy ennek a mozgásnak meg kell jelennie a keresztény hitvilágban, mert egyébként nem lehetne fellelni. A későbbiekben, amikor már képekre támaszkodva vizsgálom e rendszert, ki fog derülni, hogy egy adott művész a leírt sorrendet, vagy a hierarchikus mozgást követi – e (az első eset nyilvánvalóan egy téves értelmezés következménye lesz)!

Mivel Bibliai, Vallási területről van szó, a magyarázatot, értelmezést is ebben a rendszerben kell megtalálni, ellenkező esetben az indoklás nem lesz teljes, belemagyarázásnak tűnhet!

Most egy **újabb kritériumot állapíthatunk meg**, mégpedig az egyes hierarchiák értelmezését saját rendszerén belül kell megtalálni, a többi hierarchia által felszínre hozott igazságok esetleg csak a könnyebb érthetőséget, a kapcsolatok meglétét bizonyíthatja.

Ezért a magyarázat szempontjából csak a Biblia állításait fogom használni, s az indoklás így (sajnos) nem lesz, nem lehet teljes. Árulkodó jelek még most is vannak benne, de mivel a SZŰZANYA ki lett cserélve a „SZENTLÉLEK” - re, s a NŐI Princípiumból „Férfit” csináltak, a teljes igazság kimondása egyelőre a Bibliából (csak Őrá hivatkozva) nehéz!

Ez a következőkből fakad:

1. Amit a Bibliával kapcsolatban tudni kell, hogy már amennyire köztudott, a mai formában ismert változata NEM AZ EREDETI! Ezzel lehet vitatkozni, de közzismert, hogy a mai közkezen lévő változatát Kr.u. 397 – ben a III. Karthágói Zsinaton kanonizálták, akkor zárult le a folyamat. (Hivatkozás: Pl.: <http://tortenelemklub.com/koezepakor/erett-koezepakor/1046-a-papasag-toertenete>)

Ezt különböző álláspontok, nézőpontok, értékrendek alapján emberek állapították meg! Így volt olyan irat, ami elfogadottá vált (kanonizálták), s volt amit (az Ő nézőpontjuk miatt) nem fogadtak el, üldözték, megsemmisítették (már, amit meg tudtak szerezni). Ezekből lettek az un.: Apokrif iratok. Ezenkívül (ha ez nem lenne elég!) még a kanonizáció után is hozzá – hozzá nyúltak a szöveghez.

2. Ez volt a történet egyik része. A másik, hogy időközben előkerült az un. Parallel Biblia, amit a „SUMER” néphez kötnek, s korban megelőzi a ma ismert Bibliát.

A mai Bibliát időben Kr.e. kb. 1000-re teszik (kialakulását, létrejöttét, lejegyzését, és ez az Ószövetségi részt jelenti). A Parallel Bibliát pedig 3000 évvel korábbra, tehát Kr.e. 4000-re teszik. Ez talán eddig nem is lenne érdekes, de a főbb történetek (Özönvíz, A Teremtés, Káin-Ábel története (?), stb.) mind szerepelnek benne! Ezenkívül még pl.: Mezopotámiai, Babilóniai, Akkád iratokban is fellelhetők bizonyos történetek, egyes előadók utalnak rá, hogy ezek a történetek nem csak a „Termékeny Félhold” és környezetére voltak jellemzőek, hanem az Indonéz szigetvilágtól kezdve az Amerikai indiánokig eléggé elterjedt területeken is!

3. A következő zavaró tényező, pont az előző részben említett Parallel Biblia. A „Hihetetlen” című folyóiratban van róla egy cikk, a 2012. novemberi számában. Az interneten utána nézve különböző oldalakon ugyanezt, vagy hasonló adatokat találtam, így ebből a cikkből idézek:

PARALLEL BIBLIA - SUMER BIBLIA

„Amikor aztán 1876-ban George Smith újabb részeket fordított le a ninivei könyvtárban talált töredékes táblákból meg kellett állapítaniuk, hogy a sumer teremtéstörténet nemcsak hasonlít a zsidóékra, hanem sokkal részletesebb is annál – ami ismét arra utalt, hogy ez lehetett az eredeti változat.”

Most nézzük Samuel Noah Kramer szavait, aki az Amerikai Pennsylvania Egyetem asszirológia – tanára volt!

„1946-ban, a mezopotámiai UR városának a feltárásakor találta meg a teljes un. Parallel Bibliát, amely a Kr. e. 4000 körüli időkből származik. Ezt fordította le angolra és publikálta 1956-ban...és kimutatta, hogy az Ószövetség eme tanai már a Sumeroknál, majd a Babiloniaknál és az Asszíroknál is megtalálhatók voltak jóval a Zsidók előtt. Mint írta: 'Valószínű, hogy Ábrahám és családtagjai sumer tanokat hoztak magukkal Palesztinába. Olyan ismereteket, amelyek azután a Héber hagyományok részévé váltak, és a Héber írástudók ezeket fel is használták a Biblia könyveinek szerkesztésekor.'”

Majd utána így folytatódik:

„Ahogy Kramer professzor könyvében olvasható: „Biztos, hogy a Bibliának még a legrégebbi részei is a jelenlegi alakjukban nem kerültek leírásra Kr.e. 1000-nél korábban, míg a legtöbb sumer irodalmi emlék kb. Kr.e. 2000 táján keletkezett. Ezért tehát itt nem is lehet szó semmiféle kortársi kölcsönzésről sumer irodalmi forrásokból. A sumer hatás a kánaánita, hurri, hettita és az akkád irodalmon keresztül vonult be a Bibliába. Az akkád nyelvet egész Palesztinában és környékén használták a Kr.e. második évezredben, mint közös irodalmi nyelvet. Az akkád irodalmi emlékeknek ezért jól ismerteknek kellett lenniük az írást ismerő palesztinai emberek előtt, beleértve a zsidókat is. Ezekből az akkád irodalmi művekből továbbá nem kevés nyomon követhető visszafelé a sumer alapmintáig, melyek századokon keresztül újra és újra átírásra kerültek.” ”

S végül:

„Kramer professzor pl. a sumer elnevezés ősalakját Noe Sem nevű fiában vélte megtalálni: „Noe idősebb fia, Shem, távoli őse volt Ashur, Elam, Arám népeinek, s mindenek felett Ebernek, aki a héberek névadója. Shem azonban valójában Shum volt (a sumer mitológiában), a sumerok őse. A Shem név nem az egyedüli név, amelyet a héberek a sumeroktól kölcsönöztek végmássalhangzó nélkül. ...” ”

Az itt felsorolt adatokból is látható, hogy a Parallel Biblia pusztá léte és tartalma alaposan felkeveri a Biblia körüli „állóvizet”!!

Ezekből az adatokból láthatjuk Krammer professzor véleményét, állásfoglalását a témában. A cikkben még ez is található: „Szerepel benne a Teremtés; Éva, az édenkertben élő asszony, aki megkóstolta a tiltott ételt; Emesh és Enten (Káin és Ábel eredetije); Utnapistim, a vízözön hajója; ...”.

(Ezt fordította le Badiny Jós Ferenc, s Ő Sumer – Magyar Biblia néven nevezte el.)

Tehát, amennyiben ezt a hierarchiát a Bibliából kell magyaráznom, értékelnem, maga a szöveg legalább ekkora terheltséggel rendelkezik, aminek a következtében elég nehéz kiolvasni a lényegét. A hivatkozott cikkben még szerepel egy idézet, XXIII. János Pápától 1962-ből, amikor összehívta a II. Ökumenikus Vatikáni Zsinatot. Az interneten is elérhető ez a szöveg, bár néhol közlik, hogy a pápai állam tagadja ennek a nyilatkozatnak a meglétét. Én azonban mégis idézném, mert nagyon érdekes és a tartalmát tekintve nem csodálom, hogy tagadják. Mindenki saját nézőpontjából eldöntheti, hogy hitelesnek tekinti-e, vagy sem, de minden esetre a hierarchiák további tárgyalása talán fényt deríthet a kapcsolatra.

Hivatkozás: <http://archive.today/4tOvI>

Kivonat XXIII. János Pápa beszédéből a Második Vatikáni Zsinaton, 1962-ben

/Magyar fordításban a mellékelt fénymásolatból/ -
„Semináriumainkban alig van ékesszólástan és a hívek kénytelenek végig kínlódni az újpapok gyatra beszédeit és naív pietózus meséit! Tele a fejük spekulatív dogmával és az Ószövetség idejét múlt és megcáfolt antropomorfista nacionalizmusával s beleizzadnak szegény elneveltek, hogy kihozhassák az Isten egyetemes szeretetét, minden népeknek adott természeti jogokat és a Krisztusi-univerzalizást!

Vagyis hamis és ókori nívón mozgunk ma is, amikor a pozitív tudományok és az archeológia, antropológia és geológia, nemkülönbén a megtalált **Sumír Első-Biblia** (Úr, 1954. Dr. N. Kramer: Parallel Biblia, 1956) is mindent világosan feltártak és megmagyaráztak.

Senki nem érti ezt a maradi és már kimúlt ószövetségi fontosságot, ami nagyrészt egy összelopkodott és átírt ókori hagyománynak és letűnt népnek (szumír, akkád, káld, babiloni) meghamisított történelme. Szóval kötve vagyunk valami ózdsi judaizmussal és nekünk nem elég Krisztus, az Isten Fia!...”

XXIII. János pápa beszédének kivonatát **Pesti jezsuita páter** találta meg a Vatikán könyvtárában, amit az óta titkos kezek eltüntettek. Vitatható, hogy természetes halállal halt-e meg, vagy eltették az útból úgy, mint I. János Pált?

Tudnivaló, hogy XXIII. János pápa (1881-1963) nevéhez fűződnek az általa hozott Egyház-reformok 1962-ben, amit a II. Vatikáni Zsinat törvényesítése követett 1964-ben.

Krammer professzorra visszatérve megemlíteném, hogy az Ő anyanyelve amerikai (angol, flektáló nyelvcsalád), így nem tudja (elvileg) értelmezni, érteni a ragozó nyelvcsalád sajátosságait, rendszerét, s mivel Ő asszirológus, így ez az akkád nyelvvel vonható párhuzamba, ami ugyancsak semita (flektáló nyelvcsalád), s nem ragozó, mint a „sumer”, illetve a magyar.

Az Akkádok Kr.e. 2400 körül meghódítják Mezopotámiát, ezt nevezik Ó-babilóniai birodalomnak, székhelye Babilon lesz, aminek az akkád kiejtési változata BABILI!

(Amennyiben ennek a változatnak a mássalhangzó rendszerét vizsgálom, elég egyértelmű a hasonlóság: B a B i L i - B i B L i a. - B á B e L /-i Torony/.)

Egyébként a Pártus birodalommal és a nyelvekkel foglalkozó előadások is megemlítik (Badiny Jós Ferenc munkái is közlik), „SUMER” lakói önmagukat KI – EN – GI – RA néven hívták, ennek a névnek az AKKÁD változata, kiejtése a „ SUMER”.

Fel kell tűnnie a következőnek! A Biblia Ószövetségi részében szerepel a Zsidóság, Egyiptomi és Babiloni (BABILI!) Fogsága, s kezdetben egyik helyen sem semita népcsoport élt! Az utolsónak tárgyalt zavaró tényező az értékeléshez, a következő:

A görög nyelv (az ógörög is) nem a ragozó nyelvcsaládba tartozik (semita vagy indoeurópai, a flektáló nyelvcsalád). Így az Újszövetségi rész (mivel ezen a nyelven írták le, az Ószövetséget pedig „arámi”) alárendelő szerkezetben van fogalmazva. A későbbiekben kitérek majd a nyelvcsaládokra a közöttük fellelhető kapcsolatokra és különbségekre, de annyit itt leszögezhetünk már, hogy egy adott szöveget nem mindegy, hogy milyen nyelven fogalmazok meg (pl.: *flektáló /hajlító/, vagy agglutináló /ragozó/ nyelven).*

Ilyen nehézségekkel kell szembenéznünk, ha a Bibliát szeretnénk vallatóra fogni. Így csoda, ha valamit ki tudunk még olvasni belőle, de a helyzet sohasem reménytelen! Nekünk most a Biblia Újszövetségi része az érdekes, fontos, mely ógörög nyelven íródott (ATYA – FIÚ – SZENTLÉLEK). Az, hogy időközben sok irat megsemmisült, illetve eretnekké, apokrifá lett minősítve, befolyással bír az értékelhetőségre! Viszont még így is az első megközelítéssel már megállapítható, hogy a felső és az alsó szint ebben a Hármasságban is LÉNYEGILEG AZONOS (ATYA – FIÚ)! Nézzünk meg erről bizonyos vélekedéseket a vallások tükrében.

Hivatkozás: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Szentháromság>

A Fiú

Az őskeresztény közösségek életében kezdetben elsősorban Jézus személye körül folytak viták, hogy miképpen értelmezhető, hogy a Názáreti Jézus "Isten Fia" volt. Ez természetesen rendkívül kényes kérdésnek számított a kezdetben minden valószínűség szerint csupán zsidókból álló keresztények körében, hiszen látszólag az "Egy Isten"-be vetett, szigorúan monoteista hit volt a tét. A keresztények hite, hogy Jézus Krisztus "valóban" Isten Fia volt, végül oda vezetett, hogy a keresztényeket kizárták a zsinagógákból.

János Evangéliuma, amely az újszövetségi evangéliumok közül valószínűleg a legkésőbb, Krisztus után 100 körül nyerte el jelenleg is ismert formáját, olyan Jézust tár az olvasó elé, aki már "egy az Atyával", és aki a "Szentlélek által" lesz jelen a keresztény közösség (egyház) életében.

Hogy Jézus Krisztus igazi ember, és ugyanakkor igazi Isten is, a Khalkédóni zsinaton mondták ki hittételként 451-ben. Viszont már a niceai zsinaton, 325-ben használják a görög "homoousiosz" szót, ami azt jelenti, hogy "olyan mint", vagy "hasonló lényegű" (a görög ouszia lényegét jelent, a latin substantia megfelelője), és ez további vitákhoz vezetett. Ezt a különös görög kifejezés végül is Nagy Konstantin császár nyomására került a zsinat által elfogadott hitvallás hivatalos szövegébe (Niceai hitvallás). A hívő emberek ellenkezését elsősorban az váltotta ki, hogy ez a szó nem is szerepel a Szentírásban, másrészt pedig ha Isten Fia csak "hasonló lényegű" az Atyához, akkor mégsem egészen olyan, mint az Atya, azaz nem "egy az Atyával".

Hogy Jézus Krisztus Isten Fia, amelyet keresztény értelemben úgy kell érteni, hogy maga Jézus bár teljesen ember, teljesen Isten is, mert "általa, övele, és öbenne" Isten "megtestesült" ("Velünk az Isten"), a legelső és legalapvetőbb keresztény hittételnek számít. Minden, ami ettől eltér, bármennyire is ésszerű, tévhitnek nyilvánítottak.

A [Héber Biblia](#) egyes részei, valamint a korabeli zsidó elképzelések Isten Fiáról, illetve az eljövendő "Messiásról", továbbá a [hellenisztikus](#) filozófiai rendszerek (elsősorban a [sztoicizmus](#) és [platonizmus](#)) szókészlete mind segítségül szolgáltak a korabeli keresztényeknek ahhoz, hogy megfogalmazzák a "megtestesült" Istenbe, azaz Jézus Krisztusba vetett hitüket.

(Az aláhúzással történő kiemelés tőlem!)

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Jezus>

A Jézus istenségét érintő kérdéseket az ún. [Egyetemes zsinatokon](#) tárgyalták és döntötték el. Az első ilyen zsinat [I. Konstantin](#) kezdeményezésére ült egybe 325-ben a [kis-ázsiai Niceában](#), a birodalom egységének fenntartására, de a döntést az eredetileg hitelvi vitát a politika eszközüvé is formálta. Ezen zsinatok során egy, a korábbinál egységesebb egyházszervezet formálódott ki, s eközben bizonyos eltérő szektákat felszámoltak (például [ariánusok](#)).

Külön kategóriát képeznek az [Unitáriusok](#), akiknek a Jézusról vallott felfogásuk sajátos megközelítésű. A szentháromságtagadó irányzat a 16. században intézményesült, először Erdélyben a Tordai Ediktum következtében, azonban a mozgalom már a niceai zsinattól kezdődően egy kisebbségi irányzatot jelentett a kereszténységben.

A fővonalban lévő kereszténységen kívül álló néhány, magát szintén keresztényeknek valló csoport – mint például a [Jehova Tanúi](#) és a Keresztény Tudomány Egyháza stb. – nem hisznek Jézus valóságos istenségében, csupán teremtménynek, illetve Istentől megihletettnek tartják. Más keresztény közösségek (például az [utolsó napi szentek](#)) bizonyos tanításaikban Jézusról szintén különböznek más felekezetek tanításaitól.

http://hu.wikipedia.org/wiki/Unitarius_vallas

A **biblikus unitarizmus** [alaptétele](#) az "Egy az Isten!", azaz Isten egy, az Atyából álló lény. A [Messiás](#) az [Isten Fia](#), de maga nem [Isten](#), hanem egy, a [Szentlélek](#) által fogantatott halandó ember (aki nem létezett [fogantatása](#) és az azt követő megszületése előtt), és aki később [halhatatlanságot](#) és [isteni természetet](#) kapott. Még most sem Isten Ő, hanem egyfajta fennkölt [ember](#). A biblikus unitáriusok abban különböznek a [racionalista unitáriusoktól](#), hogy ragaszkodnak a "[Sola Scriptura](#)" (Csak a Szentírás) elvéhez és a [Bibliát](#) ihletettnek és hibátlannak tartják.

A **racionalista unitarizmus** alaptétele az előbbivel egyezően az, hogy Isten egy, az Atyából álló lény. [Jézus](#) nem az Isten Fia, hanem csupán egy "jó és bölcs ember", aki másokat tanított arra, hogy életvitelük jobb legyen.

http://hu.wikipedia.org/wiki/Kereszteny_hittetek

Ahogy azt már korábban is említettük, a kereszténység fővonala magát a kereszténységet a zsidó hit folytatásának és annak beteljesülésének véli. A történelem folyamán azonban sok, magát kereszténynek valló szervezet különböző elképzeléseket alakított ki a kereszténység alapfelfogásáról. Ezek az értelemek a korai ariánusoktól (akik tagadták Krisztus Atyaistennel való egységét) és a gnosztikusoktól (akik az anyagot alapvetően gonosznak vélvén, tagadták Krisztus testiségét) kezdve kiterjednek egészen a mai kor olyan csoportjaiig, akik az alapvető keresztény felfogásoktól teljesen eltérő értelemeket alakítottak ki.

Ilyen csoportok például a Jehova Tanúi, akiknek Jézusról, Istenről és a Bibliáról sajátos hitelméletei vannak; a *mormonok* akik abban hisznek, hogy Isten 1829-ben visszaállította az apostoli papságot vezetőjük, ifj. *Joseph Smith* számára, és ezzel lehetővé tette a kinyilatkoztatás folytatását (újabb tanításokat és szentírásokat beleértve); valamint az Egységesítés Egyháza (Unification Church) melynek alapító főpapja, a *Dél-Koreából* származó *Sun Myung Moon* tiszteletes nemrégiben egy nagy koronázási szertartás keretében kijelentette, hogy ő az Eljövendő, a Visszajött Krisztus, az Igaz Szülő. Bár a különböző csoportok Krisztus szerepének, papi szolgálatának, vagy természetének egyes konkrét kérdéseit eltérően közelítik meg (némelyek Krisztust Istennek, mások az isteneknek, megint mások egy embernek tartják), azt kell látnunk, hogy Krisztusnak csaknem kivétel nélkül kozmikus jelentőséget tulajdonítanak. E csoportok némelyike a keresztény egyházak közé számítja magát, vagy éppenséggel az egyetlen igaz Keresztény Egyháznak hiszi magát.

<http://hu.wikipedia.org/wiki/Arius>

Hitvita

„Ortodox”	"Arianus"
Sándor Alexandriai Püspök	Arius ALEXANDRE diakónusok
Krisztus teremtetlen	Krisztus teremtett lény
homoousia: egylényű az Atyával	homoiousia: hasonló az Atyához

Arius tana

Az *Isten* sokkal felségesebb, semhogy a világot közvetlenül teremtette volna és vele közvetlen érintkezésben állna, másrészt meg az Isten közvetett működését maga a teremtés sem viselheti el. Ha tehát az Isten alkotta ezt a világot, szüksége volt egy közvetítő lényre, mintegy eszközre a teremtésnél, és ez a közvetítő lény Arius szerint az Ige (*görögül: λόγος, latinul: verbum, héberül: davar*) vagyis a *Fiú*, kinek lényege ennél fogva nem egyenlő (*homoousios*) az Atyával, hanem attól egészen különböző, mert különben ő sem hozhatta volna létre a világot.

A fenti két mondatban, mintegy dióhéjban, Arius egész tana benne van. Arius e tanának vallási jelentősége igen nagy volt, mert Krisztus istenségét tagadta, és ezzel egyszersmind a keresztény vallás isteni eredetét is.

Tehát Arius szerint az egyetlen Isten fia (az Ige) nincsen öröktől fogva, nem egylényegű az Atyával, hanem ő isten teremtménye, az Atya mindenható akarata által a semmiből jött létre, Ő az első és legnemesebb teremtmény, mely által aztán a világ teremtett, ezzel isten és a világ között létező középvaló idővel Jézussal az emberrel egyesült. Jézus tehát nem valóságos isten, de szabad akarátának helyes használata által olyan tökéletességre emelkedett, hogy az Isten őt fiául fogadta és istenné lett, ezért most jogosan imádják istenként.

A Nikaia–konstantinápolyi hitvallás

Arius, aki visszatért Alexandriába a száműzetéséből, szintén részt vett a zsinaton. A Nikaia–konstantinápolyi hitvallás kimondta Jézus Krisztus egylényegűségét az Atyával. Ez a szó görögül homouszion. Arius azonban betoldott egy iótát az u elé, így lett homoiouszion, ez pedig azt jelenti: „hasonló lényegű”.

A Wikipédia által használt hivatkozásokkal kapcsolatban megjegyezném, hogy bár támadható, megkérdőjelezhető a hitelessége, de mivel az alapokat kutatom, így az alapvető kérdésekben nem térhet el a tényektől, csak a magyarázatban, értelmezésben lehet különbség.

*Ez viszont engem nem érdekel, mert nem arra alapozom a leírtakat. Az általa közölt tényeknek máshol is utána lehet nézni, de itt egyszerűbb, összefoglaltabb a közlése. **Ahol feltétlen szükséges, ott meg fogok jelölni más hivatkozási pontokat is, most csak egy átfogó képet szerettem volna nyújtani.***

Az idézetekből szépen lehet követni, hogy az egyes vallási irányzatok más – más nézőpontot képviselnek, és Jézus (FIÚ) viszonya az ATYA -hoz, nem teljesen egyértelmű. Ezt majd az egyik következő hierarchia alkalmával még érinteni fogjuk. Látható, hogy Jézus vagy Isten fia, vagy az Ember fia, illetve is – is (Isten fia is és Ember fia is).

Ezenkívül vagy teremtett, vagy öröktől fogva létezik, illetve idővel nyeri el az Istenfiúságot. Még az is problémás, hogy Jézus (a FIÚ) egylényegű, vagy csak hasonló lényegű az ATYÁVAL.

Visszatérve az alapgondolathoz, annak is feltűnőnek kellene lennie, hogy alul – felül Férfi minőség jelenik meg, s középen pedig Női! De nézzük még, mi igazolható a Bibliából!

Rögtön Jézus szavaival közvetlen igazolást nyer, méghozzá ma ismert és elfogadott Bibliából, mégpedig:

1. JÉZUS: „Én és az Atya Egyek vagyunk!”
2. JÉZUS: „Aki látott és hallott engem, az az Atyát látta, és hallotta!”
3. JÉZUS: „Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt.”

Eddig megvolnánk, nagy biztonsággal beazonosítható a két szélső helyzet lényegi azonossága (az előbbieket figyelembe véve az, hogy valami EGYLÉNYEGŰ, vagy valami LÉNYEGILEG AZONOS, a véleményem szerint két különböző dolog!). Akinek viszont ez nem elég, akkor felidézném, hogy dogmatikailag „az ATYA egyetlen egyszer, és csak a FIÚ – ban nyilvánította meg (ki) Saját magát!”. Ez dogmatikai alaptétel! Aki ettől eltér (főleg ábrázolásokban) az hatalmasat téved, torzítja a rendszert.

Ezek miatt a Szentírásból (Biblia), és az értelmezéséből nehéz egyértelmű választ kapni. Egyelőre hagyjuk nyitva a kérdést, és nézzük meg a középső szintet, a SZŰZANYÁT (SZENTLELKET).

A középső szinttel van problémánk (SZŰZMÁRIA – SZŰZANYA), mert egy, hogy a Biblia konkrétan nem foglalkozik vele, másodsorban pedig, amikor megjelenik, teljesen el van hanyagolva a szereplése, jelentősége, így nehéz kiolvasni a kapcsolatot (sőt még Jézus szájába is adják az ilyen mondatot, hogy „Ő nem az Én Anyám”, stb.). Ha Jézus valóban az volt aminek állítják (ISTENFIÚ), akkor véleményem szerint ilyet nem mondhatott, tehát valami nagyon nagy hiba van a szöveggel! (Nagyon átírták, cenzúrázták, megmásították?!)

Ezek miatt a Bibliából megközelíteni a SZŰZANYA – SZŰZMÁRIA minőséget nagyon nehéz és körülményes! Viszont vannak azért benne még így is árulkodó jelek!

Például Jézus Keresztútjárásánál a VIII. stáció alkalmával, ahogy szól Jeruzsálem asszonyaihoz:

Károli Biblia: „**Lukács 23:28** Jézus pedig hozzájuk fordulván, monda: Jeruzsálem leányai, ne sírjatok én rajtam, hanem ti magatokon sírjatok, és a ti magzataitokon.”

Ennél az Igehelynél Jézus már túl van a megaláztatásokon, fizikai bántalmaztatásokon, s egy ilyen állapotban lévő Ember még mindig „vigaszt” tud nyújtani a „Női Minőségnek”! Tehát Jézus és a Női minőség kapcsolata még így is szerepel a Bibliában, de a rendszerben van még árulkodó jel.

Például mielőtt Jézus visszatér az ATYA – hoz, milyen jelenettel találkozunk, mi történik? A Bibliában is feljegyezték, hogy miután „kiszenvedett” a kereszten, s leveszik róla, „Anyja Ölébe teszik!”(XIII. Stáció).

Tehát mielőtt alulról (FIÚ) a legfelső szintre lépett, felemelkedett (az ATYA – hoz), kapcsolatba került az ANY(j)ÁVAL (SZŰZANYA – SZŰZMÁRIA). Ez viszont egy érdekes történet, ugyanis a Zsidó hagyományból ez a cselekedet NEM magyarázható!

A Zsidó hagyományban a „halott” teste „Tisztátalan Test”, így nem kerül vele közvetlen kapcsolatba, itt viszont ez történik. Ez bizonyos szinten, szintén megkérdőjelezi SZŰZMÁRIA, s így JÉZUS etnikai hovatartozását (Ezt a kérdéskört viszont most nem bolygatom).

A Női minőségről körülbelül ennyit lehet kiolvasni a Bibliából, a többi esetleg az eretnek, apokrif iratokban kell keresni! A két szélső helyzetet teljesen jól és egyértelműen be lehet azonosítani, ami már figyelem felhívó a rendszer meglétére!

A középső szintre csak jelekből, utalásokból lehet következtetni, pl.: Jézus tetteiben, amikor NŐ – vel kerül kapcsolatba, hogyan viszonyul hozzájuk (pl.: MÁRIA MAGDALÉNA).

(Érdekes a Vatikán hozzáállása is, aki a történelem folyamán Mária Magdolnát jóformán „kurtizán” értékrenddel ruházta fel, s csak az utóbbi időkben ratifikálta, s változtatta meg a nézőpontját róla.)

Véleményem szerint ezekből a történetekből nem igazolható az, ahogy igyekeznek magyarázni Jézus tetteit Saját Anyjával kapcsolatban!

Mielőtt tovább mennénk, nézzük meg a SZENTLELKET, mivel a Vatikáni nézőpontból ez szerepel a SZŰZANYA helyett!

Hivatkozások: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Szentlélek>

A Szentlélek további egyházak, felekezetek gyakorlatában

Antitrinitárius nézetet valló irányzatok

Az [Unitárius vallás](#) és a [Jehova Tanúi](#) gyülekezet a [Szentháromság](#) megközelítésének kérdésében a [reformáció antitrinitárius](#) irányzatához hasonló nézeteket vallanak. Ennek megfelelően azt vallják: a Szentlélek nem [Isten](#), mi több, nem is [személy](#), hanem [Isten](#) hatékony energiája. Ezt hangsúlyozandó, a [Jehova Tanúi](#) gyülekezet kiadványaiban rendre a *szent szellem* alak olvasható.

Az iszlámban

A Szentlélek szerepel az iszlámban is, de az iszlám az Isten egysége miatt elutasítja, hogy isten lenne, viszont úgy tartja, hogy egy szent természetű lélek Istentől, vagyis egy személy. A [Korán ruhi kudusz](#) (Szentlélek) vagy *ruh* (lélek) néven említi. „...*bizonyítékokat adtunk Jézusnak, Mária fiának, és megerősítettük őt a Szentlélekkel (ruhi kudusz)...*” (Korán 2:87) Az iszlám szerint a Szentlélek másik neve [Gábiel arkangyal](#), így az iszlám szerint a Korán a Szentlélek által elszavalt, de Istentől származó Szó, és Ő a Szentlelket rendelte [Mohamed próféta](#) mellé – „és bizony ezt (a Koránt) a Világok Ura küldte le. A megbízható Lélek (ruhu aminu) hozta le. A Te szívedbe, hogy intő legyél az intők között.” (Korán 26:192-195).

A zsidó vallásban

A pünkösd zsidó ünnepi rendben a húsvét után számított hetedik hétre, azaz az ötvenedik napra esik, és eredetileg aratási ünnep volt. Később összevonták ezt az ünnepet a Sínai-hegyen történt törvényhozás emlékezetével.[15] Mint az antitrinitárius irányzatokban, úgy a zsidó vallásban sem személy a Szentlélek, hanem Isten lehelete, és az sem elképzelhető, hogy az emberben - Krisztusban - Isten megtestesüljön.[16]

http://hu.wikipedia.org/wiki/Ortodox_kereszténység

Eltérések más keresztény felekezetektől

Katolicizmus

Az ortodoxia elutasítja a római [pápa primátusának](#) és [tévedhetetlenségének](#) tanát. Tagadja azt a tételt is, amely szerint a [Szentlélek](#) nemcsak az Atyától, hanem „a Fiútól is” (Filioque) származik. Szintén elveti Isten és a szentek szoborként való ábrázolásának gyakorlatát. Nem képezik részét az ortodox hitnek azok a tételek sem, amelyek a katolicizmusban az egyházszakadást követő időszakban tematizálódtak. Ilyen egyebek közt a [purgatórium](#) kérdése, illetve [Szűz Mária szeplőtelen fogantatása](#). További részletek a [nagy egyházszakadásnál](#).

Szentlélek

Első előképe a Bibliában, amikor Ábrahám megvendégeli a három angyalt. Első említése, amikor Gábrriel angyal hozta a "jó hírt", hogy a Szentlélek által Mária lesz a Messiás anyja.

Jézus megígérte a [Szentlélek](#) eljövételét, amelyet a görög nyelven írott evangéliumok "Parakletosz"-nak neveznek, és ezt gyakran "Vigasztaló" néven fordítják le. Az Újszövetség szerint Jézus, illetve Isten jelenléte a keresztény közösségek életében a Szentlélek "által" valósul meg, aki "egylényegű" az Atyával, és "egylényegű" a Fiúval.

Későbbi keresztény [teológiai](#) megfontolások a Szentlélekről mint az Atya és a Fiú szeretetének gyümölcseről beszélnek. Istent, illetve a Szentlelket, először [Hippói Szent Ágoston](#) nevezte szeretetnek. A keresztény vallásos tapasztalat tehát Istent nem csak teremtő és gondviselő Atyaként, és nem csak Fiúként, azaz emberré lett Istenként éli meg, hanem Szentlélekként is, azaz szerető és vigasztaló Istenként. Eljövetele [Pünkösd](#) ünnepéhez kapcsolódik.

Szentháromság modellek: Kelet és Nyugat

Az Isteni személyek "egylényegűségének" folytonos hangsúlyozásával a keresztény hitvallások azt kívánják nyomtatékosítani, hogy Istent a [kinyilatkoztatás](#) alapján bár három "személyű" Istenként ismerjük meg, a keresztények továbbra is monoteista (egy Istenben hívő) felekezetnek tartják magukat. Egy Isteni lényeg (*görögül ouszia*) van, és három "egylényegű" személy (görögül *hyposztaszisz*). A személyek nem állhatnak meg egyedül (nincs külön lényegük – *latinul essentia*), hanem együtt, egymást feltételezve "képezik" a három "személyű" egy Istent.

Ennek az elvont gondolkodásnak Isten lényegéről elsősorban a nyugati-kereszténységben (katolicizmus, protestantizmus, anglikán egyház) van hagyománya (főleg [Hippói Szent Ágoston](#) óta), míg a keleti-kereszténység (ortodoxia) Istent rendszerint úgy veszi, ahogyan a Szentírás alapján Isten megismerhető. Az elvont, metafizikai gondolkodásra hajlamosabb Nyugat tehát Istent önmagában ("in se") próbálja megérteni, a "kinyilatkoztatott igazságokat" az ész fényénél, míg a mitológiai gondolkodásra inkább fogékony keleti-kereszténység kizárólag az üdvtörténet rendjében szemléli Istent (ahogyan Istent a Szentírás alapján megismerhetjük).

Egy másik, egykor komoly egyház-politikai következményekkel is járó dogmatikai eltérés Kelet és Nyugat kereszténysége között az ún. [Filioque](#) kérdése. Mivel a nyugati-keresztény teológiai gondolkodás önmagában szemlélte Istent, a Szentháromság személyeit teljesen egyenrangúnak vélték, hiszen mind a három személy "egylényegű". Az "egylényegűséget" szem előtt tartva, Nyugaton a Szentlelket az Atya és a Fiú szeretetének "többlete", túlaradásaként fogták fel (ugyanaz a lényeg árad túl, tehát ugyanaz az Isten). A nyugati krédók (hitvallások) szerint tehát a Szentlélek az Atyától és a Fiútól *egyaránt* származik. Keleten viszont továbbra is azt hangsúlyozták, hogy nem helyes Istent *önmagában* szemlélni, mivel a véges emberi értelem csak azt tarthatja helyesnek Istenről, amit a kinyilatkoztatás alapján tudunk. A Szentírás pedig arról szól, hogy az Atya mindennek a kezdete, az Atya küldte a Fiút, és az Atya az, aki a Szentlelket is küldte. A Szentlélek tehát nem úgy származik a Fiútól, mint ahogyan az Atyától származik, mert az Atya a kezdet. Nyilvánvaló, hogy a Szentháromság személyei bár a keleti hitvallások szerint is "egylényegűek", az üdvtörténet rendjében, illetve, ahogyan az ember véges elméje a kinyilatkoztatás segítségével felfoghatja Istent, nyomon követhető egyféle alárendeltség ([szubordinálizmus](#)): Az Atya a kezdet, a Fiú a küldött, és a Szentlélek is küldött, és ezt keleti keresztény felekezetek úgy hangsúlyozzák, hogy a Szentlélek az Atyától küldött, de az üdvtörténet rendjében a Fiú által (Jézus ígéri meg a Szentlelket).

Szenháromság az iszlámban

Az iszlám eretnekségnek tartja a szentháromságot, azt állítja, hogy ez politeizmus. A Korán így beszél a szentháromságról:

"Ti írás birtokosai! Ne lépjétek túl a határt a ti vallásotokban és ne mondjátok Allahról mást, csak az igazságot! Jézus, a Messiás, Mária fia csupán küldötte Allahnak, és az ő szava, amit sugalmazott Máriának, és Allahtól küldött lélek. Higgyetek hát Allahban és az Ő küldötteiben és ne mondjátok azt, hogy: "Három!" Hagyjátok abba! Jobb az nektek! Allah csupán egyetlen isten. Magasztaltassék! Nincs szüksége gyermekekre, amikor Ővé mindaz, ami az egekben és a földön van. Allah kiváló istápoló!"(4:171)

Ahogy az előzményekben is tárgyaltak alapján, és a mostani idézetek szerint is, a Szentlélekkel és annak magyarázatával külön problémánk van a különböző vallási nézőpontokat figyelembe véve. Később tudjuk csak értékelni, de az megállapítható, hogy azokkal a rendszerekkel (vallásokkal) általában problémánk lesz, amelyek tagadják a SZENTHÁROMSÁGOT (Iszlám, Judaizmus)! Látható, hogy a viszonylag bonyolult és összetett helyzet ellenére azért ki lehet bogozni az igazságot, rendet lehet tenni. Hogy az előbb felvázolt álláspont mennyire tartható és követhető (mivel mi magyarok, itt a Kárpát – medencében a keresztény kultúrkörben élünk), nézzük meg a középkori keresztény ábrázolásokat. Tehát a képzőművészeti alkotásokban a következőket keressük elsősorban:

1. Az ATYA és a FIÚ lényegi azonossága.
2. A középső NŐI Princípium (SZŰZANYA) kiemelkedő jelentősége.
3. Ennek a Hármas felosztásnak a szerves egységét, ahol a középső minőségnek kapcsolatban kell lennie a két szélső helyzettel (ATYA – FIÚ).

Akkor lássuk a képeket, alkotásokat:

Urschalling -i vártemplomban található ez a freskó. A templom XII. század körül épült, Bajorországban található. A freskón az ATYA és FIÚ egyértelműen beazonosítható, s ha a keresztény tanításokat figyelembe vesszük, akkor kettejük közt a SZENTLÉLEKNEK kellene megjeleníteni (galamb), de szemmel láthatólag egy NŐI alak tűnik fel („SZŰZANYA”). Idegen nyelvű kommentárok nem is értik ezt a „különlegességet”, de a hierarchia szempontjából „helyes az ábrázolás” (legalábbis a középső NŐI minőségé).

Enguerrand Quarton, Le Couronnement de la Vierge (1454)

Mint látható, a kép Szűz Mária koronázását ábrázolja a XV. század közepén. Itt az ATYA és a FIÚ azonos alakokkal jelenik meg, a Szűz Mária és a SZENTLÉLEK két oldalán.

Μονή Βατοπεδίου, Η Αγία Τριάδα - kolostor Vatopedi,
Szentháromság

Mint látható, itt már a SZŰZANYA meg sem jelenik,
csak a SZENTLÉLEK MADÁR (Galamb) és az ATYA és
a FIÚ alakja is eltér (Vét a dogmatika ellen).

A Szentháromság egyik középkori ábrázolása, melyet az
1600-as évek elején az akkori pápa betiltott.
Mint látható ez az ábrázolás komolyan, szó szerint veszi
azt, hogy „Egy Isten Három Alakban”. Így ez az alkotás
inkább hasonlít egy hindu vallási jellegű festményre,
szoborra.

Raffaello Santi: Madonna di Foligno c. 1512

Mint látható, ezen a festményen is van különbség az
ATYA és a FIÚ között, de SZŰZMÁRIA (SZŰZANYA)
magasan följük emelkedik.

Kőszeg – Szentháromság szobor

Bár kicsi a kép, de ha nagyon figyeljük, észrevehető a
SZENTLÉLEK MADÁR (Galamb) az alkotás alján, a
FIÚ alatt, az ATYA lábánál. Ez az alkotás az ATYA –
FIÚ- SZENTLÉLEK sorrendet veszi komolyan,
figyelmén kívül hagyva, hogy ez a felsorolás a
hierarchikus mozgást követi

Sanctus, Sanctus, Sanctus - Szentháromság és a négy evangélista

(Cathedral of Buenos Aires)

A kép azért fontos, mert azon a gömbön, amit az ATYA és a FIÚ közösen tart, van egy felirat, mely így szól: MUNDUS. (Ennek a szónak a fordítása: Világ, áttételesen Föld.)

Sajnálatos dolog miatt, mivel a dogmatikai elképzelések, nézőpontok eléggé változatosak és szerteágazóak, nemigen lehet találni teljes mértékben helyes ábrázolást. Amennyiben az egyik feltételt helyesen örökíti meg (például: az ATYA és FIÚ lényegileg azonosak), akkor a másik szabályrendszer ellen vét (például: a SZŰZANYÁT felcseréli a SZENTLÉLEKKEL). Az előzményekben tárgyaltuk meg, hogy van az ábrázolásnak egy olyan módja, amikor 90° -kal elforgatom, ebben az esetben a hierarchiát jobbra forgatom (az ábrázolásban az ATYA a szemből nézeti jobb oldalra kerül, a SZŰZANYA középre, és a FIÚ a szemből nézeti bal oldalon jelenik meg). A legtöbb képen ez a fajta forgatás helyesen van ábrázolva, bár a legtöbb esetben vét a dogmatika ellen (az ATYA ősz hajú, és szakállú öregúrként jelenik meg), s a SZŰZANYA helyett a SZENTLÉLEK MADÁR (Galamb) kerül megjelenítésre. Ahogy annak idején tárgyaltam, a beforgatásnál a középső minőségnek mindenféleképpen a két szélső helyzet fölé kell emelkednie, sajnos nemigen teljesül (az bemutatott képeknél kivételt képez Raffaello ábrázolása). Nézzünk most egy képet kizárólag magyar nézőpontból, mely egy előadás keretében hangzik el (A Magyar Címer elemzése).

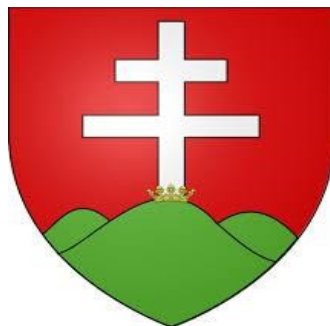
Nem foglalkozunk most a kettős kereszttel, és a koronával, ami a hármas halmon áll, csak magával a hármas halom alakzattal. Az előadáson elhangzik, hogy ennek a három „dombnak”, hegynek a magyar nyelvterületen fellelhető neve ebben a sorrendben:

TÁTRA – MÁTRA – FÁTRA

A „TRA” szógyök ismétlődik mind a három szóban, így ha azt le hagyjuk, és csak a mássalhangzó kategóriát vizsgáljuk, akkor a következőt kapjuk:

T – M – F (felhangzósítva)

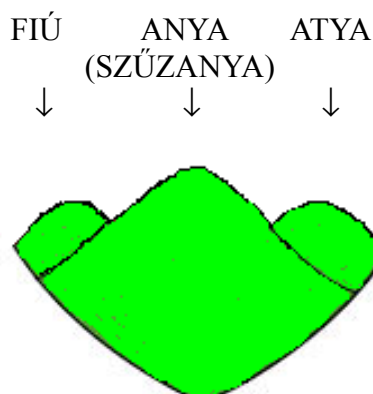
aTYa – aNYa – Fiú

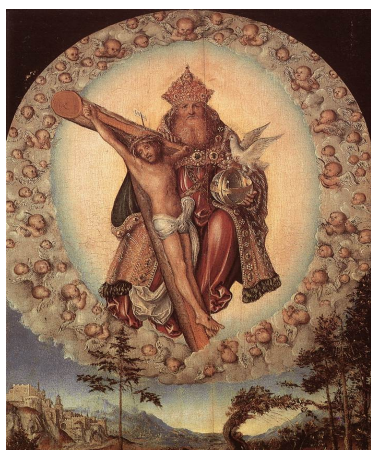
Ha ezt a sorrendet érvényesíteni akarom a hierarchiában, akkor egyértelműen a hármas halom esetében, a beforgatott nézettel van dolgom. Így a helyes sorrend:

FIÚ – ANYA – ATYA !!

Az előző állásfoglalást jelöljük most a kinagyított képen, melyik minőség hová fog tartozni.

Amennyiben ennek a három „hegynek” a nevét és a Hierarchiát szinkronba hozom, akkor a helyes sorrend nem TÁ(TRA) – MÁ(TRA) – FÁ(TRA), hanem FÁTRA – MÁTRA – TÁTRA. Viszont, ha ez az észrevétel helyes, akkor van egy problémánk. Ugyanis az olvasási sorrend ebben a második helyzetben nem balról – jobbra, hanem jobbról – balra halad (éppen úgy, mint a székely – magyar rovásírás)! Ezzel majd a későbbiekben foglalkozunk, de érdemes észrevenni, hogy a középső alakzat (NŐI Minőség) fölé emelkedik a két szélsőnek, s a két szélső lényegileg azonos. Az eredeti címerben a középső dombon, hegyen található a Korona és abban áll a Kettős Kereszt. Amennyiben ezt így ki akarom olvasni, akkor a középső NŐI Minőség van ezzel a két jellel ellátva, így a legfontosabb, kiemelt jelentőségű helyzet plusz értékkel rendelkezik. Ezek szerint, ha a rendszert az ÉLET, mint a legfontosabb minőség szempontjából tárgyalom, akkor 90°-al jobbra forgatom a képletet, s a NŐI Minőség képezi a helyzet csúcsát. Tehát, ha a Magyar Címerben a Hármast Halmot ennek a Hierarchiának a 90°-al elforgatott nézetének fogom fel, akkor a leképezése teljesen szabályos és helyes. Körülbelül ennyit erről a tételről, de egy dolgot még említenünk kell. Ez pedig az előzményekben tárgyalt, nem beforgatott nézet, hanem amikor a Hierarchiát térben széthúzom (a Hierarchia csúcsán ebben az esetben az ATYA található). Mint említettem ekkor az ATYA jobbán helyezkedik el a FIÚ, s baljára kerül a SZÚZANYA. A SZÚZANYA a középső minőséget, míg a FIÚ az alsó helyzetet foglalja el. Elvileg ez a helyzet megfeleltethető a sportolóknál használt dobogóval, ahol az érméket adják át. A Hierarchia szempontjából elvileg úgy alakul, hogy középen foglal helyet az első helyzet, az Ő baljára kerülne a második helyzet (SZÚZANYA), a jobbára állna a harmadik helyzet (FIÚ). Amennyiben nem így alakítjuk ki a dobogót, akkor nem a Hierarchiát figyelembe véve helyezük el. Lássunk erre egy képet, alkotást, ahol ilyen értelemben is értelmezhető az ábra, bár más nézőpontot viszont sért (SZÚZANYA helyett Galamb jelenik meg, s az ATYA és a FIÚ lényegileg nem azonos).

Lucas Cranach az idősebb († 1553)

Szentháromság (Trinity)

Mint látható, az ATYA velünk szembe néz, a jobbán kereszttel látható a FIÚ (Jézus), s balján tartja azt a bizonyos gömböt, amin SZENTLELEK MADÁR (Galamb) foglalja el a helyét.

Utalnék még ennél a résznél MOLNÁR V. JÓZSEF munkáira (gyermekrajzok), ahol Ő az itt említett nézőpontok alapján tárgyalja a rajzokat. Történetesen ez a Hierarchia 90°-os elforgatásának felel meg, ahol a mi nézőpontunkból a kép baloldalán kell megjelennie a FIÚ – i minőségnek, s a jobb oldalán a NŐI Princípiumnak. Ezt azért fontos kiemelni, mivel szembenézeti képről van szó, így a kép középvonalához képest, ami nekünk balra esik, az a középvonalhoz képest jobb oldalon található. Az interneten elérhető álláspontok (grafológia) ehhez képest éppen fordítva adják meg az oldalakat, így a Hierarchia szempontjából téveszt. Ebből kifolyólag Én Molnár V. József álláspontját tudom elfogadni, hitelesnek tartani.

JEGYZETEK

Tóth Bálint – „Mátrix trilógia elemzése” című előadásában ezt a hármas felosztást a film alapján a következőképpen adja meg:

1. ATYAÚRISTEN (Morpheus), aki „készen” van, elvileg Ő maga a teljesség birtokosa, aki az egész történet alatt nem változik, Ő az állandóság.
2. SZŰZANYA (Trinity / - maga a szó jelentése is Szentháromság/), Ő, aki kapcsolatban van az egész történet szempontjából Morpheussal, s az egész cselekmény folyamán segíti és tanítja Neo-t. Megjegyzésként a YIN – YANG felosztásánál majd látni fogjuk, hogy a középső NŐI Princípium önmagában egyesít egy hármas felosztást (Trinity/Szentháromság), csak „kicsiben”!
3. FIÚ (Neo), lenne a „cselekvő” Isten, aki a film cselekményében végigjárja az útját, folyamatosan fejlődik, „lényegében, aki az ATYA helyett cselekszik”. A filmben folyamatosan kapcsolatban van Morpheussal (Ő vezeti és tanítja), s Trinity az, aki folyamatosan vele együtt küzd, Őt gyámolítja és segíti.

Egy pár gondolat erejéig térjünk vissza ahhoz az állításhoz, hogy a halott teste, tisztátalan test (a Judaizmusban, a Héber hitvilágban legalábbis így jelenik meg)!

Hivatkozás: http://liget.org/print.php?type=cikk&cikk_id=1949

A Midrás egyik elbeszélése szerint, amikor Samael, a halál angyala megjelent Mózes előtt, hogy magával ragadja, „*Mózes nem akart meghalni, lelke nem kívánta elhagyni testét... ezért a Szent – áldassék – átölelte és megcsókolta őt, s a csókjával, miközben sírt, maga vette el Mózes életét*”. A zsidók, mint más népek is, féltek a haláltól, noha az ősi magyarázatok némelyikében nem a halál, hanem az élet az ember szerencsétlensége; a halál visszaadja a lélek szabadságát, megnyitja az utat oda, ahol aztán nem kell tartani semmi szenvedéstől. A halandó test – így az érvelés – börtönében sínylődik, a test gyengeségei pedig megfertőzik. A héber Bibliában a halott tisztátalan, és aki megérinti, maga is tisztátalanná lesz. Az ember halandóságát hangsúlyozva igyekszik megszakítani minden kapcsolatot élők és holtak között.

202. fejezet

A kohen (halott által esett) tisztátalanságának szabályai (16 pontban)

1. A kohen vigyázzon, hogy halott által tisztátalanná ne váljon, még olyan koraszülött volt is, melynek tagjait az izmok még nem kötötték egybe, e tekintetben rendes halottnak számít, (de ha fogantatása első 40 napján belül vetélte el anyja, nem tekintetik másnak, mint valami folyadékknak). És nem csak a halott valóságos teljes teteme által válik tisztátalanná, hanem a belőle kiváló más dolgok, pl. vér, stb. által is. Szintúgy tilos tisztátalanná válnia élőlény levágott tagján is, ha annyi hús van rajta, hogy ha a testtel összekötnék, még egybenőhetne, sőt még a maga testéről levágott tag által sem szabad tisztátalanná válnia. Tilos a kohennak bemenni olyan házba, amelyben haldokló van, habár a haldokló még minden tekintetben olyan, mint az élő, és tisztátalanná nem tehet, a kohen mégis megszegheti a Tóra (3Mózes 21:6): "meg ne szentségtelenítsék..." tilalmát, mert őt megintette a Tóra, hogy vigyázzon papi szentségére, hogy meg ne szentségtelenítessen, hátha mindjárt kiszenved a haldokló.

2. Tilos a kohennak olyan sátor (ill. tető) alá menni, mely alatt halott van, bármilyen nagy legyen is a sátor tető, még ha két szoba is van alatta, amelyek egyikében a halott van, a másiktól elválasztó falában azonban egy négyzetököl nagyságú nyílás van, tilos a másik szobába is átmennie, mert a négyzetököl nyílás átengedi már a tisztátalanságot. Ugyanígy, ha a második szoba mellett van még egy harmadik szoba is, és az őket elválasztó falon is van egy négyzetökölnyi nyílás, a tisztátalanság áthatol rajta a harmadik szobába is, és így mehet a végtelenségig. Ha a nyílást világítás céljából csinálták, akkor is átviszi a tisztátalanságot, még ha a nyílás csak egy pundjon (rézpénz) nagyságú is.

3. Ezért a mi országainkban, ahol a házak teteje legalább egy ököl szélességben ereszkedik kifelé a házak falán túl, és részünkre érvényben áll az, hogy egy ököl szélességű eresz tovább vezet a tisztátalanságot, miért is a háztetőnek ez a kinyúló széle tisztátalanságot továbbvezető sátor tetőt képez. Eszerint, ha két egymáshoz egészen közelálló ház egyikében halott van, a tisztátalanság az ajtón vagy ablakon át a házak tetejének ezen kinyúló ereszei alá hatol és bemegy az ablakon vagy a nyitott ajtón át a másik házba is, kohennak tehát tilos az ilyen közellevő másik házba is bemenni, ugyanez áll, ha akárhány ház áll ilyen közel egymás mellett.

4. Még ha nem is egyforma magas a házak teteje, hanem az egyik magasabb a másikinál, bár annak a háznak a teteje, ahol a halott van, magasabb, mint a másik ház teteje, avagy megfordítva, Mózesnek a Szinájon nyert háláchá törvénye, hogy a magasabb tetőt mélyebbre benyúlónak mondjuk, vagyis hogy a magasabb tetőt egészen lefelé töröttnek, hajlottnak nézzük és ha egészen az alatta levőig ereszkednék, érintenék, ezért a tisztátalanság is áthatol az egyikből a másikba, de ha van elválasztó térség a két eresz között (szélességben) bármilyen csekély is, már nem hatol át a tisztátalanság.

6. Mózesnek a Szinájon átvett háláchá-törvénye, hogy azt az ajtót, amelyen át majd kiviszik a halottat abból a házból (sátor tető alól), amelyben van, mely kivitel által megtisztul a ház, ha be is van zárva, olybá vesszük, mintha nyitva volna, és ezért tilos a kohennak a küszöbe alá állnia, ha az ajtó zárva van is belülről. Ugyanígy, ha a tetőnek ott az ajtó felett kinyúló eresze van, elviszi a tisztátalanságot mindenhova, ahova csak mehetne, mintha nyitva volna az ajtó. De ha a háznak egy másik oldalán van olyan ajtó vagy ablak, mely négy négyzetarasz nagyságú, akkor a bezárt ajtó nem tekinthető nyitottnak és a kohennak szabad a küszöbére állni, ha a tisztátalanság a nyitott ajtó vagy nyitott ablak útján hozzá nem érhet.

7. Ha a kohen olyan házban, vagy szobában van, melynek az ajtai és ablakai annyira zártak, hogy az ajtón nincs egy ökölnyi nyitott rész, az ablakon nincs egy pundron (rézpénz) nagyságú nyílás és hallotta, hogy a szomszédságában halott van úgy, hogy ha az ajtó vagy az ablak kinyílik, módjában van a tisztátalanságnak hozzá bejutni, tilos azokat kinyitnia, hanem maradjon ott, ahol és ahogy van, míg a halottat (a szomszéd házból) ki nem viszik. Mert mindaddig, míg nincs egy arasznyi nyitott rész, a tisztátalanság nem hatolhat be, de ha kinyitja, már bejön hozzá.

8. Tilos, hogy a kohen halottnak vagy sírnak négy rőfnyi körzetébe lépjen, de csak akkor, ha a halott (megállapított) kijelölt helyén fekszik, de ha a ravatalon nyugszik, amelyen kiviszik vagy a === ima mondása közben, ha meg is állnak vele, mert nincs ott kijelölt helye, nem kell csak négy arasznyi távolságra mennie tőle.

Stb.

FORRÁSADATOK

- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Biblia>
- http://hu.wikipedia.org/wiki/Deuterokanonikus_könyvek
- http://hu.wikipedia.org/wiki/Jézus_tanítása_és_beszédei
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Arianizmus>
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Iszlám>
- <http://lexikon.katolikus.hu/S/Szentlélek.html>
- <http://www.gotquestions.org/Magyar/Szentlelek.html>
- <http://infaustus.files.wordpress.com/2013/10/haromsag.pdf>
- <http://lexikon.katolikus.hu/S/Szentháromság.html>
- <http://www.keresztenyek.hu/szentharomsag/>
- <http://hu.wikipedia.org/wiki/Szentháromság>
- szkszhu.szksz.com/06033101.doc
- <https://www.youtube.com/watch?v=5VxbsZbPf5w>
- <http://www.magharakademia.hu/sabrag-magyar-fomagus/sabrag-magyar-fomagus-irasai/kivonat-1.html>
- <http://www.e-nepujsg.ro/op/article/sumer-biblia>
- <https://szkitahun.wordpress.com/2013/01/28/tevtanitasok-a-vallasokkal-kapcsolatban-2/>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Samuel_Noah_Kramer
- <http://www.sacred-texts.com/ane/sum/>
- <http://lexikon.katolikus.hu/A/Arius.html>
- <http://lexikon.katolikus.hu/A/arianizmus.html>
- <http://lexikon.katolikus.hu/I/iszlám.html>
- <http://lexikon.katolikus.hu/J/judaizmus.html>
- Molnár V. József: „ISTEN TENYERÉN, A gyermekrajzok üzenete”

- Szelényi Imre: „SZUMÉR – MAGYAR ROKONSÁG”
- Tomory Zsuzsa: „A BIBLIA SUMIR ALAPJAI”
- Borbola János: „A MAGYAROK ISTENE”
- Dr. Zakar András: „A SUMÉR HITVILÁG ÉS A BIBLIA”
- Pap Gábor: „A Magyar Címer üzenete”; „Noe”;
- Molnár V. József: „Újraszülető világ”; „Gyermekrajzok – Az emberélet szentsége”
- Tóth Bálint: „Mátrix trilógia elemzése”
- http://liget.org/print.php?type=cikk&cikk_id=1949
- [http://www.zsido.com/konyv/50/1131/A_kohen_\[halott_altal_esett\]_tisztatalansaganak_szabalyai_?y=2013&m=02](http://www.zsido.com/konyv/50/1131/A_kohen_[halott_altal_esett]_tisztatalansaganak_szabalyai_?y=2013&m=02)
- <http://www.szimsalom.hu/kik-vagyunk/nezeteink/>